

Vaarwel, Cees van der Pols!

**Wat een kwajongen, wat een doorzetter,
hoe heerlijk brutaal was hij ...**

Wie de afgelopen decennia in de groene golfindustrie werkzaam was, kon niet om Pols Zuidland heen. Daar zorgde Cees hoogst-persoonlijk voor. Buiten het commerciële oogpunt dat hem als ondernemer aangeboren was, hield Cees van mensen. Ik kwam daarachter toen ik in 1997 namens de NGA samen met het toenmalige bestuur de eerste studiereis naar Harrogate organiseerde. NGA-donateurs ondersteunden de trip door op diverse manieren te sponsoren, zo ook Pols Zuidland. Op de boot terug naar Hoek van Holland nam Cees ons als NGA-organisatie apart en sprak zijn bewondering uit. En om zijn ambitie van meer NGA-verbondenheid te uiten, nam hij ons een paar weken later mee naar Las Vegas, naar de Golf Course Superintendents Show. Wij wisten niet wat ons overkwam. Maar o, wat was het leerzaam. We maakten kennis met de wereldwijde *greenkeeping industry*.

Nadien bleek Cees van der Pols' persoonlijke betrokkenheid bij de greenkeepers van duurzame aard. Als er iets door ons georganiseerd werd, klopte hij altijd als eerste behulpzaam op de deur. Zo nadrukkelijk zelfs, dat ik – inmiddels NGA-voorzitter – hem wel eens verzocht een stapje terug te zetten. 'Je moet een ander ook een keer de kans geven, Cees', zei ik dan. Hij moest dan lachen, zette trouw dat stapje terug en beloofde zich de volgende dag dan maar weer te melden. Hij moest en hij zou! Puur

uit enthousiasme en liefde voor de doelgroep. *Through the years* hebben Team Cees en ik op een heel prettige manier zaken gedaan, op al mijn werkplekken. Cees beet zich overal in vast. In 1998 hadden verschillende leveranciers hun presentaties gegeven die moesten leiden tot de aanschaf van het totale machinepark. Het was nu aan de initiatiefnemers van Golsociëteit De Lage Vuursche: zij moesten hun keuze bepalen. In de donkere dagen voor kerst belde Cees onverwacht bij de heren aan. Onder het motto 'Ik verlaat dit pand alleen met een ondertekende order' ging hij op zijn gemak zitten. Je kunt het brutaal noemen, of té ambitieus. Ik noem het doelgericht. Ik hield wel van die bravoure, en nóg!

Als leverancier en klant te close met elkaar omgaan, wordt er al snel argwanend naar gekeken. Als de graszaden- en meststoffenleverancier óók degene is die adviseert, 'kán dat toch niet?' Ik heb altijd boven dit soort onzin gestaan. Hoe zit je als mens in elkaar? Gun je elkaar wat? Leer je van elkaar? Ontstaat er een vriendschap? Natuurlijk, zakelijke afwegingen dienen objectief te gebeuren. Maar wat is het prettig als er een klik is tussen mensen.

Cees van der Pols. Wát een kerel! Wat een binder, wat een verbinder, wat een leraar, wat een zakenman, wat een ondernemer, wat een optimist. Maar ook: wat een kwajongen. En wat

IN MEMORIAM

Exact elf maanden nadat Cees van der Pols zijn zeventigste verjaardag vierde, liet het leven hem in de steek. Vlak voor kerst 2019 pakten Cees en de zijnen groots uit: het hele bedrijfsgebouw van Pols Zuidland was omgebouwd tot een meer dan sfeervolle feestgelegenheid. Gasten uit binnen- en buitenland bezochten maar wát graag de partij die Cees terecht in het verjaarszonnetje zette. Maar goed dat Cees en zijn familie dit nog hebben meegemaakt. Het bevestigde hoe dierbaar Cees de privé- en zakelijke gasten was. En Cees? Hij onderging de felicitaties en warme groeten met veel dankbaarheid en het grootste plezier.

Auteur: Arnoud de Jager

kon hij orgel spelen (tot in Christ Cathedral in Anaheim toe). Wat was hij een doorzetter. En ik schreef het al: hoe heerlijk brutaal was hij ... Maar bovenal: wat hebben we een schik gehad.

Vaarwel, Cees! Rust zacht. Je zult ontzettend gemist worden.

Voor Cees' echtgenote Maartje, de gezins- en familieleden en alle medewerkers van Pols Zuidland: ik wens jullie heel veel sterkte bij het dragen van het verlies en het verwerken van het gemis.

De auteur, Arnoud de Jager, is oud-voorzitter van de NGA (Nederlandse Greenkeepers associatie)

